

яєць збільшувалася. Найбільша маса яєць була у курей віком 68-72 тижні і становила 68,4 г у курей кросу «Хайсекс браун» та 65,5 г – у «Хайсекс білий». У цей період різниця між масою яєць курей різних кросів була найбільшою – 2,9 г, а найменшим цей показник був у віці 20-23 тижні – всього 0,5 г.

Аналізуючи витрати корму за продуктивний період несучок, слід зазначити, що найбільшими вони були на початку (1,83-2,10 кг) та в кінці (2,79-2,56 кг) періоду яйцекладки. Це пов'язано з тим, що у цей період кури мають найнижчу несучість. Зростання затрат кормів в кінці несучості пов'язано також з збільшенням маси яєць. Суттєвої різниці в середніх показниках затрат кормів на 10 яєць між різними кросами не встановлено.

Незважаючи на суттєві переваги кросу «Хайсекс коричневий» порівняно з кросом «Хайсекс білий» за показниками продуктивності більш життєздатними виявилися кури кросу «Хайсекс білий». За весь період експлуатації в цьому кросі було вибракувано 16,7 % курей, тоді як у кросі «Хайсекс коричневий» – 22 %.

Встановлені відмінності і за показниками фізіологічної зрілості, яка визначається віком досягнення групою птиці 50 % несучості: у кросі «Хайсекс коричневий» цей показник становить 154 дні, а в кросі «Хайсекс білий» – 140 днів, тобто на 10 % менше.

Висновки. Собівартість 1000 шт. яєць в кросі «Хайсекс коричневий» дещо нижча ніж в «Хайсекс білий» і становить 799,6 грн проти 909,8 грн. Відповідно і рівень рентабельності виробництва яєць становить 24,4 % та 17,8 %, що вказує на доцільність використання кросу «Хайсекс коричневий» для виробництва харчових яєць.

УДК 636.4.084.1:085.12

Вінничук Д., студент II курсу магістратури спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Приліпко Т. М., доктор с.-г. наук, професор

Подільський державний аграрно-технічний університет, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ВПЛИВ МІНЕРАЛЬНО-ВІТАМІННИХ ДОБАВОК НА ПРОДУКТИВНІСТЬ СВИНОМАТОК ТА ВІДГОДІВЕЛЬНІ ЯКОСТІ МОЛОДНЯКУ

Збалансовані і нормовані годівлі свиней всіх вікових груп завжди приділялась значна увага.

Метою досліджень було обґрунтування оптимального рівня вітаміну В₃ та преміксів у складі комбікорму для поросних, підсисних свиноматок, а також для молодняку на дорощуванні та відгодівлі. Для проведення досліджень було відібрано 36 свиноматок великої білої породи 2-3 опоросів і розділили їх на чотири групи, одна з яких була контрольною, а решта – дослідними. Кількість свиноматок в кожній групі становила дев'ять голів. При підборі тварин для досліджень враховували їх вік, живу масу, плідючість, молочність.

В основний період досліду раціон тварин контрольної групи залишався незмінним, а в раціон свиноматок дослідних груп добавляли різні дози мінеральних речовин та вітамінів. Свиноматкам II дослідної групи до основного раціону додавали вітамін B₃, III групи – премікси, IV групи – вітамін B₃ та премікси.

Контроль за ростом дослідних свиной проводився шляхом зважування свиноматок перед постановкою на дослід, на 100-й день супоросності, на 5-й день після опоросу і на 45 день лактації. Підсисних поросят зважували при народженні, у віці 21 і 45 днів, а на дорощуванні і відгодівлі – два рази на місяць.

Із результатів досліду видно, що на початку поросності всі піддослідні свиноматки мали приблизно однакову живу масу. Перед початком опоросу жива маса маток, які одержували вітамін B₃ переважала масу тварин контрольної групи на 5,0-5,4 кг, а третьої та четвертої груп відповідно на 6,7 і 7,3 кг. Приріст живої маси у свиноматок дослідних груп був на рівні 60-64 кг, в той час як у аналогів контрольної групи лише 56 кг. Таким чином, приріст маси тварин дослідних груп перевищував тварин контрольної групи на 8-13 %.

Оцінюючи показники відтворювальної здатності свиноматок відмічається, що маса гнізда при народженні знаходилась в межах 12,6-14,1 кг, а середня жива маса одного поросяти 1,13-1,29 кг. Аналіз даних по цьому показнику на 21-й день підсисного періоду свідчить, що в дослідних групах він був дещо кращим. Збереженість приплоду на 45-й день підсисного періоду для свиноматок контрольної групи склала 68,2 %, другої дослідної – 75,4, третьої дослідної – 75,0, четвертої дослідної – 75,9 % (P>0,99).

В результаті від свиноматок дослідних груп було відлучено на 5,3-12,3 більше поросят ніж в контрольній групі. Однак за показниками середньої живої маси поросят при відлученні різниці між групами практично не було.

Одночасно з вивченням впливу досліджуваних чинників на відтворювальні якості та продуктивність свиноматок аналізували їх вплив на ріст і розвиток поросят-сисунів одержаних в цих групах. Найкращі показники росту та розвитку спостерігались в поросят четвертої дослідної групи. Однак суттєвої різниці по середній живій масі поросят при відлученні між контрольною і дослідною групами не спостерігалось. Середньодобовий приріст поросят контрольної групи на 21-й день життя поступався третій дослідній групі на 5,8 %, а четвертій дослідній групі на 10,1 %. Поросята-сисуні за добу додавали в масі, відповідно, в контрольній групі на 130 г, другій дослідній – 139, третій дослідній – 146 і четвертій дослідній – на 152 г.

Маса гнізда в момент відлучення була вищою у свиноматок четвертої дослідної групи на 11,6 кг ніж в контрольній групі і на 5,8 кг більшою порівняно з третьою дослідною групою. Згідно результатів досліду видно, що абсолютний приріст живої маси склав 90,6-103,4 кг. Якщо в період дорощування молодняк прибавляв у живій масі нерівномірно, то в період відгодівлі різниці між групами не спостерігалось, за винятком четвертої дослідної групи, в якій використовували вітамін B₃ і премікси. У період дорощування підсвинки контрольної групи прибавили в масі 20 кг, другої дослідної – 24,3, третьої дослідної – 24,5 і

четвертої дослідної – 25,3 кг. Абсолютний приріст живої маси за період відгодівлі в тварин контрольної групи склав 68,6 кг, другої дослідної – 72,6, третьої дослідної – 72,5 і четвертої дослідної – 78,1 кг.

З метою детальнішого аналізу впливу вітаміну V_3 та преміксів були вивчені м'ясні якості свиней. Для цього безпосередньо у господарстві був проведений контрольний забій піддослідних тварин у кількості 4 голів із кожної групи. Слід відмітити, що передзабійна жива маса свиней контрольної групи склала 101,4 кг, а в 2,3,4 дослідних групах відповідно 107,0; 107,5; 114,0 кг. Туші свиней дослідних груп характеризувались дещо кращим морфологічним складом, в них вміст м'язової тканини на 3,5-12,9 % виявився більшим порівняно з контрольною групою. За показниками вмісту в тушах сала і кісток також помітна перевага дослідних груп над контрольною, що свідчить позитивний вплив вітаміну V_3 і преміксів на забійні якості.

Резервом зниження собівартості продукції є підвищення продуктивності тварин, яка в значній мірі характеризується таким показником як приріст живої маси. Зниження собівартості 1 ц живої маси в новому варіанті відбулося за рахунок кращої продуктивності молодняку свиней. Економічна оцінка використання вітаміну V_3 і преміксів у складі комбікорму для молодняку свиней показала, що внаслідок підвищення приросту живої маси за період вирощування прибуток від реалізації 1 ц свинини збільшився на 40 грн, а рівень рентабельності збільшився на 5,9 %.

Таким чином, використання вітаміну V_3 та преміксів позитивно вплинуло на ріст та розвиток поросят-сисунів а також їх збереженість.

УДК 636.082

Гаврішко О. А., студентка VI курсу спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Луговий С. І., кандидат с.-г. наук, доцент

Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

ВІДГОДІВЕЛЬНІ ЯКОСТІ МОЛОДНЯКУ ЧИСТОПОРОДНОГО ТА ПОМІСНОГО МОЛОДНЯКУ СВИНЕЙ

Вступ. Вченими України та інших країн розроблено чимало сучасних рекомендацій щодо застосування промислового схрещування і породно-лінійної гібридизації в умовах промислової технології з використанням вітчизняних та імпортованих генотипів свиней. Правильна організація міжпородного схрещування дає можливість поєднувати в нащадках цінні властивості обох порід і в результаті цього отримане помісне поголів'я, в оптимальних умовах годівлі й утримання, скоріше відгодовується і має вищу оплату корму.

Проте, значна залежність відгодівельних якостей тварин від умов зовнішнього середовища зумовлює необхідність аналізу ефективності вико-